

3.5. Finland.

Der findes ikke særlige regler om postspærring i den finske konkurslovgivning.

Det er over for udvalget oplyst, at bobestyren i praksis giver meddelelse til skyldnerens pengeinstitut. Boforvalteren kan således spørre skyldnerens konto (konti) og vil modtage den post, der vedrører denne (disse).

4. Debat og kritik.

Den 4. april 1989 blev der af 6 medlemmer af Socialistisk Folkepartis folketingsgruppe fremsat »Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne vedrørende postspærring i forbindelse med konkurs og betalingsstandsning« (beslutningsforslag nr. B 74).

Forslaget har følgende ordlyd:

»Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om ændring af konkurs- og postlovgivningen efter følgende retningslinier:

1. Postspærring foretages med adressatens samtykke ved en tilførsel herom til skifterettens protokol. Meddelelse tilstilles postvæsenet efterfølgende.

2. Såfremt adressaten ikke samtykker, træffer retten afgørelse, jf. retsplejelovens kapitel 71.

3. Bortset fra forsendelser, der på grund af deres værdi skal indgå i boet, kan tilbageholdelse af breve, postkort, pakker og adresseløse forsendelser kun ske i indtil 48 timer.«

Forslaget var ledsaget af følgende bemærkninger:

»Når en person er gået konkurs, mister han ifølge konkurslovens § 29 retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet.

Meningen med denne bestemmelse er klar nok. Det ville være uheldigt, om den konkursramte ved dispositioner over sine værdier kunne modvirke hensigten med konkursen. Bestemmelsen er imidlertid forstået således, at al post til den konkursramte skal passere skifte-

retten, der så tager stilling til, i hvilket omfang denne kan videregendes til rette adressat.

Postvæsenet har opfattet reglerne således, at den blotte meddelelse i Statstidende om konkursdekretets afsigelse er tilstrækkelig til, at den konkursramtes post omadresseres til skifteretten. Så vidt det er oplyst, træffer skifteretten ikke særskilt afgørelse om postspærring, men dette kan finde sted blot ved, at skiftedommeren bemyndiger en medarbejder til at foretage postspærringen uden afholdelse af retsmøder, afgivelse af forklaringer fra den konkursramte etc.

Forslagsstillerne finder dette betænkeligt ud fra almindelige retssikkerhedsbetragtninger. Under efterforskning i straffesager forekommer der naturligvis ofte et ønske om at foretage et brud på meddelelshemmeligheden ud fra den betragtning, at den mistænkte ved samtaler eller brevveksling vil være i stand til at levere politiet bevismateriale og være tilskyndet til at modarbejde sagens opklaring. I disse situationer er der fastlagt meget klare betingelser i retsplejeloven for indgrebenes foretagelse. Indgreb i meddelelshemmeligheden i straffeprocessuelt øjemed har stedse – og med rette – haft Folketingets bevågenhed. Derimod synes det ikke, som om postspærring i forbindelse med konkurs har været gjort til genstand for nøjere overvejelser ud fra retssikkerhedsbetragtninger, uagtet indgrebet over for de personer, der er erklæret konkurs, må forekomme nøjagtig lige så byrdefuldt som beslutninger herom i forbindelse med en straffesagsbehandling.

Problemet har været rejst dels af Landsforeningen til Fremme af Retssikkerheden og dels senest i august 1988 over for Folketingets Retsudvalg ved en henvendelse fra en person i Ebeltoft, der i maj 1988 blev erklæret konkurs.

På denne baggrund har forslagsstillerne fundet anledning til at udarbejde dette beslutningsforslag om ændring af konkursloven og postloven, således at der opstilles visse retsgarantier for vedtagelse af postspærring i konkurs og betalingsstandsning, hvor tilsvarende problemer, om end i mindre grad, gør sig gældende.

Tankegangen bag forslaget er, at skifteretten samtidig med afsigelse af konkursdekret skal